

IS EEN INVAL IN ENGELAND MOGE LIJK

DE
GREY. Een
uit te Londen

LONDON SCOTTISH
regiment, saamgesteld
wonende Schotten.

Met grooten ijver wordt door
om ten spoedigste voor den
gereed te zijn. Elke weerslag

de nieuw aangeworven Engelsche troepen
dienst in Frankrijk, of voor verdediging van
van belang brengt nieuwe recruten in Kitch-

geoeffend,
eigen land
ner's leger.

In een redevoering te Liverpool, aldus melden de dagbladen, zeide lord Derby: „De reden, dat de Duitschers zich zoo goed houden is, dat ze altijd hun verliezen kunnen aanvullen. De Engelschen moeten ervan verzekerd kunnen zijn, dat ook hun gelederen aangevuld worden. Ik geloof niet aan een invasie, doch ik geloof, dat de Duitschers een overval willen beproeven. Wanneer Engelsche kruisers in de straat van Dover in den grond geboord worden en schoten een halve mijl van de landingsbrug te Yarmouth neerkomen, dan moet men er wel rekening mee houden, dat het gevaar werkelijk bestaat.”

Deze uitspraak typeert de gevoelens welke op dit moment in Engeland heerschen. Men wil niet officieel erkennen dat de groote zekerheid welke in de zoo voortreffelijke ligging van het eilandrijk bestond, door de gebeurtenissen van de laatste maanden merkbare wijziging heeft ondergaan doch... in Chili heeft de Engelsche vloot, een deel van de „grootste vloot der wereld” een gevoeligen klap gekregen; in den Grooten Oceaan vaart de Vliegende Hollander (een naam, welke ook in Duitschland aan de schijnbaar alom aanwezige „Emden” wordt gegeven) en helpt tientallen schepen, onder Engelsche vlag varende, naar den kelder.

Ranke onderzeeërs vervullen hun welbewuste taak. En omtrent de plannen van Duitschland gaan in Engeland allerlei geruchten, welke de meest wonderlijke verrassingen doen vreezen.

Men kan zonder voorbehoud verklaren, dat ten slotte deze oorlog er een is, welke voornamelijk gaat tusschen Duitschland en Engeland. Deze beide rijken toch zijn op de wereldmarkt de meest scherpe concurrenten. Het na '70 machtig opbloeiende Duitse Rijk vond zijn weg door de bewonderenswaardige energie-ontwikkeling zijner bewoners. Wat Duitschland op dit gebied te zien gaf, zelfs de meest verstokte anti-Germaan (waarvan ons land, dank zij zijn neutraliteit, geen enkele onder zijn inwoners telt), zal moeten erkennen, dat het hoogst merkwaardig was. Daarbij zijn de Duitschers plooibare kooplieden en handige verkoopers en past hun aard zich schijnbaar goed aan hun omgeving aan, kortom, zij zijn heel succesvolle exploitanten.

Een uiterst verbitterde concurrentie tegen Engeland, dat in vele gevallen gewend was de eerste viool te spelen, ook op commercieel en technisch gebied, kon niet uitblijven. En in dien strijd won Duitschland het in vele gevallen. Naar Engeland zelf ontstond een uiterst belangrijk export, de Engelsche Kolonies werden, evenals Zuid-Amerika, beteekenende afnemers. Het „made in Germany” door Engeland geëischt op de waren welke uit den Bondstaat kwamen, en oorspronkelijk bedoeld om eigen Engelsche industrie te bevorderen, was geen beletsel, integendeel bevordering voor de uitbreiding der handelsconnecties.

Men zou, als gewoon denkend mensch, nu meenen dat Duitschland alle redenen had om over den toestand tevreden te zijn. Toch bleek het anders te wezen.

Er was blijkbaar nog altijd een groote schaduwzijde aan dezen stand van zaken verbonden. Great Britain rules the waves. Engeland was de baas op den oceaan, Duitschland mocht wel verkopen, maar, de zeevaart, de zeebeheersching was niet

in zijn hand. Ging Engeland nu zijn achterstand herstellen, werd het zelf weer actiever koopman, liet zich den band tusschen Moederland en Koloniën krachtiger

gevoelen, dan, ja dan werd de voor Duitschland niet gunstige. Zoo bleef de naijver koken,

verhouding er ger op.

Kiel met zijn reusachtige scheepswerven een doorn in de oogen van Engeland. En nu gaat het er om, hoe de toekomst de verhouding zal doen zijn, wat het oorlogsresultaat zal opleveren, waarheen de Fortuin de heerschappij der baren zal overbrengen.

Het is dus te begrijpen, dat de vraag of een inval in Engeland, wat eigenlijk gelijk zou staan met een vernietiging of verkleineering van de Engelsche vloot, succesvol zal kunnen blijken, in beide kampen een uiterst belangrijk punt is.

Een staatkundige, aan wiens oordeel wij veel waarde hechten, zei ons onlangs als zijn vaste overtuiging, dat de toestand tenslotte door den zeeoorlog zal worden beheerscht. Er is geen kwestie van, dat de strijd uitgevochten zal zijn, zoolang niet de suprematie van een der beide volkerengroepen is vastgesteld. En deze suprematie betekent niets, zoolang niet de heerschappij over de zee, dien machten verbindingsweg der volkeren, het zoo alles beteekenende handelscommunicatiemiddel vaststaat... tenzij tenslotte de beide groepen leeren inzien, dat elke overheersching, voor alle partijen uit den boeze is en een gezonde overeenkomst-basis gevonden kan worden.

* * *

Dat dit laatste spoedig gebeuren zal, och wie weet het. Er naar uitzien doet het op dit moment allerminst.

Met een volharding, die duizenden menschenlevens kost, worstelt Duitschland om den doorgang naar Calais te banen.

Van Calais naar Dover, de Engelsche Kanaalhaven, is maar een stap, een peuleschilletje voor Zeppelins, vliegeniers, transportschepen, onderzeeërs, terwijl de groote Duitse vloot de positie in het Noorden hachelijk maakt en tot groote voorzichtigheid dwingt.

* * *

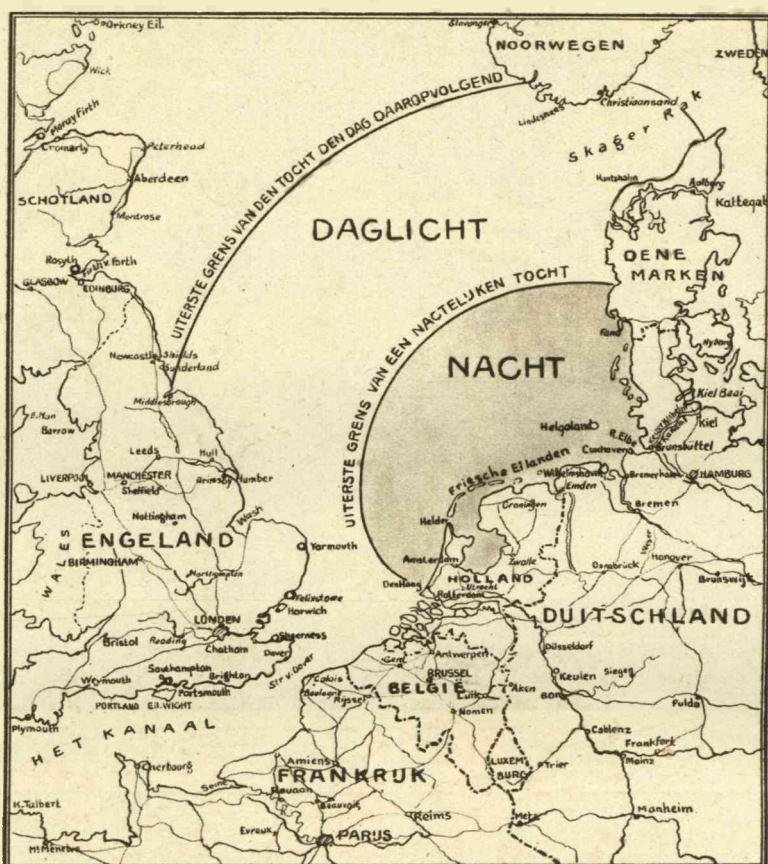
In hoe verre is het voor een Duitse vloot van betekenis, mogelijk, om gebruik makend van den nacht, een inval in Engeland te wagen?

Dit is een vraagstuk waarmee heel veel hoofden zich op dit moment bezighouden. De Engelsche bladen trachten te bewijzen dat zulk een waagstuk niet heel wel mogelijk is.

Onze kaart op deze bladzijde geeft aan hoever, volgens Engelsche opgaven, een Duitse vloot van haar meest vooruitstekende vlootbasis zich in een winternacht kan voortbewegen. Zóó gezien lijkt het resultaat niet ongunstig voor de Engelsche havens. Wanneer dus de Britsche vloot zich niet laat verschalken of de verrassingen, welke de Duitse marine achter het gordijn bewaart, alle berekeningen niet doen falen, dan schijnt het werkelijk noodig dat het Duitse landingsleger een anderen basis bezit, wil een samenwerken met zijn vloot de zoo hartstochtelijk begeerde afstraffing van Engeland mogelijk maken.

* * *

Met gespannen verwachting blikken wij zeker in dit verband naar wat de toekomst geven zal. Geen Nederlander kan onverschillig zijn, want de afloop van den strijd betekent ook voor ons heel veel.

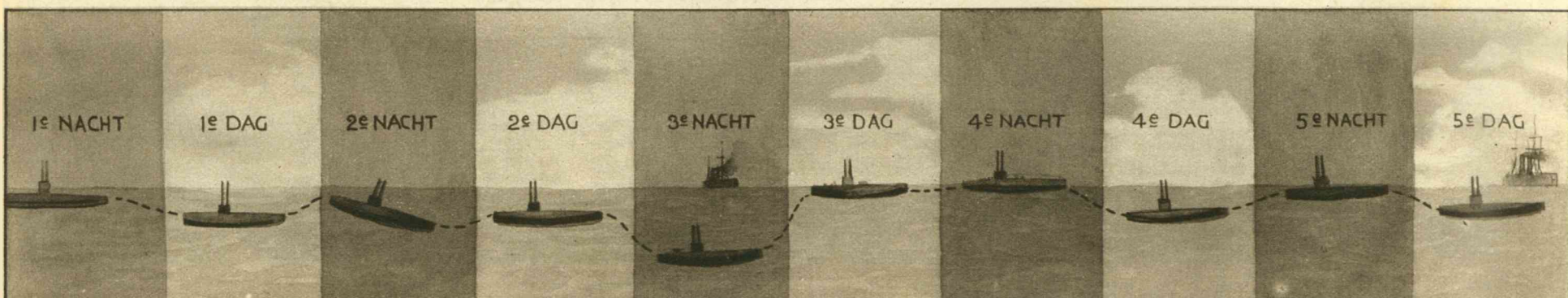

EEN NACHTELIJKE UITVAL NAAR LONDEN.

Op deze kaart is aangegeven hoever een vijandelijke vloot in den nacht varen kan.

LORD KITCHENER HEEFT U NOODIG. Het sprekende plakkaat, dat men op de Londensche taxi's ziet.

Hoe een onderzeeër, gedurende vijf dagen en nachten van zijn basis verwijderd, manoeuvreert.